

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ροβοσελτ (Ακαδημίας) 60—Τηλ. 27.954

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Δευτέρα
5 Δεκεμβρίου 1949

Περίοδος Β' — Αριθ. φύλλου 67 (161)

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΡΩΙΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΣ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ Η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα συνεχίζουσα τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ὑπὲρ Ἑθνικῶν σκοπῶν καὶ χάρις εἰς τὴν πατριωτικὴν προσφορὰν τοῦ θῆλεος προσωπικοῦ τῆς, ὡς καὶ τῶν συζύγων θυγατέρων καὶ ἀδελφῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς, ἀνέλαβεν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ψυχὰν γωγίαν τῶν τραυματιῶν μας.

Ὁδῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Κυρίας Γ. Περμαζόγλου, τοῦ Διοικητοῦ καὶ μετεχουσῶν τῶν Κυριῶν Κλ. Μανέα καὶ Π. Γουνάρη τῶν Ὑποδιοικητῶν καὶ τῶν Κυριῶν Δη. Μακοπούλου καὶ Κοζώνη, τῶν Διευθυντῶν, συνεστήθη Ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ἀνέλαβεν ὅπως τῆς ἐδομάδος ὁργανώσει ψυχολογικὰς συγκεντρώσεις εἰς τὸ Κέντρον Ἀποκαταστάσεως Τραυματιῶν 449 (Βίλλα Καζούλη, Κηφισιά).

Ἡ πρώτη τῶν συγκεντρώσεων αὐτῶν ἐδόθη τὴν παρελθούσαν Τρίτην εἰς τὸ ἐν λόγῳ Κέντρον εἰς τὸν μέσῳ ἀτμοσφαιρᾶς συγκινητικῶν πατριωτικῶν ἐκδηλώσεων ὁ Διευθυντὴς Ἀρχίατρος κ. Βρυώνης ὁμιλῶν πρὸς τοὺς νοσηλευομένους ὑπεγράμμισε τὴν σημασίαν τῆς πρωτοβουλίας τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῶν τραυματιῶν πρὸς αὐτήν.

Ὁ Διοικητὴς κ. Γ. Περμαζόγλου ἀπαντῶν εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Αἰσθάνομαι βαθειὰ συγκίνησι πού βρίσκομαι μεταξὺ ἐκείνων πού ὑ-

πέστησαν τὶς μεγαλύτερες θυσίας διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐλευθερίαν μας.

Σ' αὐτοὺς τοὺς σκοτεινοὺς καιροὺς ἐλησμονήθησαν αἱ θυσίαι μας. Ἐν τούτοις κατορθώσατε νὰ ἀναγνωρίσῃτε ὅτι μετὰ τὴς θυσίας τῆς ἡμετέρας ἐκράτησε μακρὰ ἀπὸ τὴ Μεσόγειον τὰ ὁλοκληρωτικὰ καθεστῶτα — χθὲς ἀκόμη ὁ Πρόεδρος Τροῦμαν μᾶς τὸ ἀναγνώρισε μετὰ τὸ πῶς πανηγυρικῶς τρόπο.

Ἦλθε ἡ στιγμή νὰ κερδίσουμε τὴ μάχην τῆς εἰρήνης. — Ἡ Ἑλλάς ἐνίκησε πάντα ὅταν ἦτο ἡνωμένη. Ἐστὶ καὶ σήμερον ἐνωμένοι θὰ ἀντιμετωπίσουμε τὰ προβλήματα μας. Ἦδη πρέπει νὰ φροντίσουμε νὰ ἀποκατασταθῶν τὰ θύματα τοῦ πολέμου. Πρέπει νὰ δώσουμε τὰ μέσα σὲ αὐτοὺς πού θυσιαστήκατε γιὰ τὴν ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας νὰ ξανακάνετε τὴ ζωὴ σας εὐχισμένη καὶ νὰ μὴ αἰσθάνεσθε τὸ πόνον σας παρὰ σὰν ἕνα αἰώνιο τίτλον τιμῆς πού σὰς ἀπένευμεν ἡ θύ. Πρόνοια αὐτὴ πού σκέπει πάντα τὴν Πατρίδα μας.

Σ' αὐτὴ τὴν προσπάθειαν πού ἔχει τὴν Βασιλισσὰ μας πρωτοπόρον κα νεῖς δὲν θὰ μείνῃ ἀσυνκίνητος.

Τὸ προσωπικόν τῆς Ε. Τ. ἀπὸ τοῦ κατωτάτου λειτουργοῦ τῆς μέχρ' αὐτῆς καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμετάσχη διότι ἡ Ε. Τ. εἶναι ἕνα ἴδρυμα πού ἦταν πάντα πρωτοπόρον σὲ κάθε

κίνησι πού ἀποσκοποῦσε στὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἔθνους.

Γιὰ μιὰ τέτοια προσπάθειαν τὰ ὁλικά μέσα δὲν ἀρκοῦν χρειάζεται ψυχὴ, ἀγάπη, στοργή.

Γι' αὐτὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσπάθειας αὐτῆς ἀναθέσαμε στὶς γυναῖκες μας καὶ τὰ κορίτσια μας πού σὰν μητέρες σύζυγοι καὶ ἀδελφές θὰ σταθῶν κοντὰ σας. Εἶμαι βέβαιος ὅτι μετὰ τὴν βοήθειαν αὐτῶν τῶν ψυχόμενων ἀνθρώπων πού δημιουργοῦσαν αὐτὸ ἐδῶ τὸ περιβάλλον θὰ ἐπιτύχουμε στὶς προσδοκίαις μας.

Ἐπηκολούθησεν ἡ ἐκτέλεσις καλὴ τεχνικῶς προγράμματος εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον εὐγενῶς προσφερθέντες ὑπαλλήλοι τῆς Τραπεζῆς ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὑπὸ τὰς ζωντὰς χεῖρας ἀνθρώπων τῶν τραυματιῶν οἱ ὅποιοι ἐξεδήλωναν παντοιοτρόπως τὴν χαρὰν τῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ἐμερίμνησε διὰ τὸ πρόγραμμα ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν δίδων Ι. Καψάλη, Π. Κόλια καὶ Αθ. Κασιτρούμπα. Εἰς τὴν ἐορτὴν ἔλαβον μέρος εὐγενῶς προσφερθεῖσαι ἡ Κα Λούλα Βασιλείου, αἱ δίδες Ν. Παπαδοπούλου, Κ. Τασοπούλου, Α. Σαγκριώτη, Ελ. Παπαθεοδώρου, οἱ κ. κ. Γ. Γεωργόπουλος καὶ Γ. Βασιλόπουλος. Ἐπίσης παρακληθεῖσα μετέσχε τοῦ προγράμματος διὰ δύο ἐμφανίσεων ἡ γνωστὴ καρατερίστα τοῦ θεάτρου κ. Μαρ. Μαντινέου. Τέλος οἱ κ. κ. Β. Δημητρίου, Ν. Ἰατροῦ καὶ Χ. Παπαδόπουλος ἐνεργήσαν μετὰ ἀλλοῦς συνεργάτας τῶν ὁρίαν χορωδία, μετέσχον δὲ ὅλης τῆς ἐργασίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐορτῆς ὁ κ. Ν. Ἀντανασιώτης, κ. Ελ. Γεωργόπουλος, Μ. Καταμπελίσκη, Π. Πολυδωροπούλου, Τ. Πάτερη καὶ Φ. Ἀνανιάδου.

Ἡ συγκινητικὴ ἐορτὴ ἔληξε ἐν μέσῳ θερμῶν ἐκδηλώσεων τῶν νοσηλευομένων οἱ ὅποιοι ἐφωτογραφήθησαν μετὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΛΗΡΗΣ Ἡ ΟΜΟΦΩΝΙΑ

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαίτερος τὸ γεγονός ὅτι κατὰ τὴν πρόσφατον σύσκεψιν ἡ ὁποία συνεκροτήθη εἰς τὸ Ἑργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν ἐπεκράτησε πλήρης σύμπταισις ἀντιλήψεων καὶ ὑπῆρξεν ἀπόλυτος ὁμοφωνία τῶν συσχεφθέντων ἐκπροσώπων τῶν συνδικατῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δύναμιν τοῦ. Σημειώτεον ὅτι ἐπὶ τοῦ αἰτήματος αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ κατὰ 40 οσο ὁ Σύλλογος τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὑπεστήριξε τὴν ἀνάγκην τιμαριθμικῆς προσαρμογῆς τῶν ἀπεδοχῶν. Τὸ γενικώτερον συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἀνετέθη ὁμῶς εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν Ἑργατῶν Ἑλλάδος νὰ διαχειρισθῇ ἐν λευκῇ τὸ ὅλον θέμα καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν κήρυξιν γενικῆς ἀπεργίας μετὰ αἰτήμα τὴν βελτίωσιν τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων τῶν ἐργαζομένων. Ὅταν λοιπὸν τοιαύτη εἴναι ἡ ἐπικρατοῦσα ταυτότης ἀντιλήψεων, οὐδεὶς ἀμφιβάλλει διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγώνος.

Ἡ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Εἶνε τόσον σοβαρὸν τὸ θέμα τῆς τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ πού θὰ ἀπασχολήσῃ τὴν συγκληθεῖσαν διὰ τὴν 7ην Τρεχ. Γεν. Συνέλευσιν, ὥστε νὰ ἀποτελῇ καθήκον ὁλων μας τὸ νὰ προσελθῶμεν καὶ νὰ

καταλήξωμεν εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας ἀποφάσεις. Τὸ ζήτημα τῆς συμμετοχῆς τῶν Ὑποκαταστημάτων εἰς τὴν συνδικαλιστικὴν μας κίνησιν ἔχει τόσον ὠριμάνει, ἀλλὰ εἶνε καὶ τόσον δίκαιον ὥστε τὸ κέντρον νὰ ἀισθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ αἶτημα.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἀνακοίνωσις ὑπ' ἀρ. 14

Μὴ γενομένης ἀπαρτίας κατὰ τὴν ἑκτακτὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 25ης παρ. 109 ἐ.ε. καὶ συμφώνως τῷ ἀρ. 10 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου μας καὶ κατόπιν αἰτήσεως ὑπερπεντακοσίων πενήνηκοντα μελῶν ἐκ τῶν ὑπηρετούντων τὰ Ἑπαρχιακὰ Ὑποκαταστήματα, καλούμεν τὰ μέλη εἰς νέαν τοιαύτην διὰ τὴν 7ην Δεκεμβρίου ἐ.ε. καὶ ὥραν 6.30 π.μ. εἰς τὴν μεγάλην αἴθυσαν συναλλαγῶν τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος μετὰ θέμα:

«Τροποποιήσις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος».

Λόγῳ τῆς σοβαρότητος τοῦ θέματος καὶ εἰς ἐνδειξιν ἀναγνωρίσεως ἰσοῦ μετὰ ἡμᾶς δικαιώματος εἰς τὰ τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου μας καὶ εἰς τοὺς συναδέλφους τῶν Ἑπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων, παρακαλοῦμεν ὅπως προσέλθῃτε ἅπαντες εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην ἐκδηλοῦντες οὕτω καὶ ἐμπράκτως τὰ πρὸς αὐτοὺς συναδελφικὰ ὅμιον αἰσθήματα.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 1-12-1949
Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου μας παρὰ τῇ Διοικήσει τῆς Τραπεζῆς ἐπετεύχθη ὅπως τὸ δεκαπενθήμερον τὸ χορηγηθὲν εἰς τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπαχθὲν εἰς τὸ δεκαετὲς δάνειον, καταβληθῇ καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Νόμου 751 καὶ λοιποὺς προσωρινῶς. Ἡ ἐπίλυσις τοῦ ζητήματος τούτου πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαίτερος.

ΘΛΙΒΕΡΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ

Αἰσθανόμεθα τὸ καθήκον νὰ καταδικάσωμεν μετὰ τὰς αὐστηροτέρας τῶν ἐκφράσεων τὴν διαπιστωθεῖσαν εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς παιδευτικῆς Ἀγ. Χαρολάμπους (Ἰασηρογλείου) ἀνωμαλίαν. Διότι ὁ ἐνεργηθεὶς ἐλεγχος ἀπέδειξεν ὅτι ὁ γενικὸς διαχειριστὴς τῆς παιδευτικῆς Δ. Παπαδόπουλος—διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ προκατόχου Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου μας—παρουσιάζει μέχρι 20-11-49 διαχειριστικὸν ἑλλειμμα καὶ λοιπὰς ἀνωμαλίας ἀνερχομένας εἰς τὸ πᾶν τῶν 15.000.000 δραχ. Σημειώτεον ὅτι ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ Χατζοπούλου ἐξήτησεν ὅπως πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος καὶ ὅλων τῶν ἀνωμαλιῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποδειχθῶν ἐκ τῆς συνεχίσεως τοῦ ἐλέγχου δεσμευθῇ πᾶσα ἀπαίτησις τοῦ ἐν λόγῳ ὑπαλλήλου, ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ, τοῦ Ταμείου Συντάξεων, αὐτασφαλίσεως κ.λπ.

Ἡ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἑργασίας ἀπήντησε πρὸς τὸ Ἑργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

«Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 360/1 ἐ.ε. ὑμετέρας ἀναφορᾶς, γνωρίζομεν ὅτι ἐν σχέσει μετὰ τὴν διατυπώσιν τῶν μεταβατικῶν διατάξεων περὶ τοῦ διπλασίου τῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Τραπεζῶν Ἑθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος ἐργοδοτικῆς συνεισφορᾶς, ἐπὶ τοῦ Α.Ν. 1238/1949 παρετάθη ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τούτων μέχρι τῆς 31-12-49, προδεδειγμένης διὰ τοῦ αὐτοῦ Νόμου τῆς δυναμικότητος παγιοποιήσεως Α.Ν. ἀπὸ 11-11-1935 «Περὶ Ὁργάνισμοῦ Ὑπουργείου Ἑργασίας» ὡς αὐθεντικῶς ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ Α.Ν. 694/1937 καὶ τροποποιηθὲν μεταγενεστέρως ἰσχύει νῦν.

Ὁ Διευθυντὴς
Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΜΟΙ

Τοῦ κ. ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

Ὁ πόλεμος φαίνεται πὺς τελείωσεν καὶ βαδίζομεν εὐλοταχῶς, μετὰ τὴν ψυχὴν γεμίαν αἰσιοδοξίαν καὶ τὴν τσέπη ἀδεια, πρὸς τὴν περίοδο τῆς εἰρήνης. Ὁ κύριος τῆς συντροφιάς ὅμως εἶχε ἀντίρρηση.

— Περίοδος εἰρήνης εἶπατε; ῥώ-τησε.

Καὶ ἐκίνησε δυσπίστως τὴν κεφαλή.

— Μάλιστα. Ἐχετε μήπως ἀμφιβολίες;

— Καὶ πολλὰς μάλιστα. Ἡ εἰρήνη, μετὰ τὴν πλήρη σημασίαν τῆς λέξεως, εἶνε ἕνα ἀγαθὸ πού δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀπολαύσῃ ποτε ὁ ἄνθρωπος καὶ πρὸ παντὸς ὁ Ἕλληνας.

— Ἀμφισβητεῖτε ὅτι τὸ πῦρ κατέπαυσε;

— Καθόλου. Ἐξ ἄλλου δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ πολέμου μετὰ κανόνια καὶ μετὰ πολυβόλα. Ἀλλὰ γὰρ κατὰ ἄλλους πολέμους πού διεξάγονται παραλλήλως μετὰ τὸν κλασσικὸν τύπον τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ σὲ περίοδος εἰρήνης ἐπίσης. Πρὸ παντὸς σὲ περίοδος εἰρήνης. Ἦσαν ὅσοι, βέβαια, ἀπὸ τὸν ἕνα πόλεμον καὶ τώρα θ' ἀσχοληθῶμεν μετὰ τοὺς ἀπείρους ἐμφυλίου πολέμους πού δὲν σταματοῦν ποτέ.

— Εἴπατε μυστηριώδης.

— Ἐξηγοῦμαι γὰρ νὰ λύσω τὸ μυστήριον. Ὅλοι μας, πούδες λίγο, πούδες πολὺ, διατελοῦμε σ' ἕνα διαρκῆ ἐμφύλιον πόλεμον μ' ἕνα σωρὸ συμπτωματικῶν ἐχθρῶν πού μᾶς τριγυρίζουν. Καὶ σὰς ἀπαριθμῶ μερικοὺς. Ἐχομε τὸν ἐμφύλιον πόλεμον μετὰ τὴν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐνοικιαστῶν, ἰδίως τῶν προπολεμικῶν ἀκινήτων. Ὁ ἰδιοκτήτης, λαμβάνων συνήθως δύο κ' ὀγδόνητα γιὰ ἕνα σπίτι, γιὰ τὸ ὁποῖον, ἂν τὸ νοικιάσῃ σήμερον, θὰ ἔπαιρνε ἕνα ἀξιόλογον ὄφελος χρυσῶν λιθῶν, ἀγωνίζεται συνεχῶς νὰ πετάξῃ τὸν προπολεμικὸ ἐνοίκιαστήν του. Καὶ ὁ ἐνοικιαστής ἀγωνίζεται νὰ συγκρατηθῇ σὺν ὀχυρῶ. Οἱ διπλωματικὲς σχέσεις μετὰ τῶν δύο ἀντιπάλων εἶνε κομμένες πρὸς πολὺ. Καὶ ὁ πόλεμος διεξάγεται μετὰ ὅλα τὰ μέσα Ἀρχίζει μετὰ τὶς δικαστικὰς ἀγωγὰς, ἀλλὰ καταλήγει καὶ σὲ ἐξολοκώπηση, ὅχι σπανίως. Καὶ συνεχίζεται ἐπ' ἀπειρον. Ἐπειτα ἔχομε τὸν ἐμφύλιον πόλεμον μετὰ τῶν ἐπὶ κατοχῆς πωλησάντων καὶ ἀγορασάντων. Αὐτὲς οἱ δύο παρατάξεις αἰσθάνονται ἀμοιβαίως τέτοιο μῖσος, πού δὲν ἔχει παρατηρηθεῖ ποτε μετὰ τῶν ἐχ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Μία φωτογραφία ἀπὸ τὴν διοργανωθεῖσαν μερίμνη τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἐορτῆς διὰ τὴν ψυχολογίαν τῶν τραυματιῶν μας. Ὁ Διοικητὴς κ. Περμαζόγλου ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς ἡρώας μας

«Γερὸ μυαλὸ σὲ γερὸ Σῶμα»

ΟΦΙΛΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ Η «ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΑΘΛΩΝ»

Τοῦ συνεργάτου μας Καθηγητοῦ κ. ΤΑΚΗ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, χάρις στὴ φιλοτιμία καὶ στὸ φίλαθλο πνεῦμα μερικῶν ὑπαλλήλων τῆς, ἔχει καινοτομήσει στὸ κεφάλαιο τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Ἀθλητισμοῦ. Μὲ προοπτικὴ νὰ τραβήξῃ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερα μέλη τῆς τραπεζιτικῆς οἰκογενείας πρὸς τὸν ζωογόνο ἥλιο, τὸν καθαρὸ ἀέρα, τὸ τονωτικὸ νερὸ καὶ τὴν ὑγιεινὴν κίνησιν ἵδρυσεν χρόνια τώρα ἕνα πρότυπο γιὰ τὰ Βαλκάνια ἀθλητικοῦ συλλόγου, τὴν «Ἐνωσιν φιλάθλων».

Οἱ ἀθλοπαίδειες, τὸ τένις, ἡ σκοποβολή, ἡ ξιφασκία, τὸ κολύμπι, ὁ ἐκδρομισμὸς καὶ ἡ γυμναστική, καλλιεργοῦνται ἀπὸ ἀρκετοὺς ὑπαλλήλους, ἀνδρες καὶ γυναῖκες, πιστατοὺς τοῦ θεοῦ Ἀγῶνος, καὶ δὲν διστάζουμε νὰ ἀναγνωρίσουμε πῶς πολλοὶ ἐπὶλεξαν τοῦ Ἀθλητισμοῦ κατέχουν ἢ θὰ μπορούσαν νὰ κατακτήσουν σημαντικὴ θέσι στὴν Ἑλληνικὴ Ἀθλητικὴ Οἰκογένεια.

Στὴν προσπάθειά μας νὰ νοιώσουμε βαθύτερα τοὺς σκοποὺς καὶ τίς κατευθύνσεις τῆς Ἐνώσεως Φιλάθλων γνωρίσαμε ἕναν ἀληθινὸ «σπόρτσμαν» τὸν ἀντιπρόεδρο κ. Ἰσιδωρο Πικρό. Παλῆς ἀθλητῆς καὶ αὐτὸς, ποὺ συνεχίζει ἀκόμη καὶ τὸ χειμῶνα τὰ θαλασσινὰ του μπάνια, παραπονέθηκε γιὰ τὸ μικρὸ ποσοστὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς, ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀθλῆσιν καὶ τὴ γύμνασιν. Πόσον ἔχει δίκαιον στὰ παράπονά του μαρτυρεῖται ἀπὸ τὴ μεγάλη ἀνάλογια τῶν ὑπαλλήλων ποὺ ἐπισκέπτεται τὸ... ταμεῖο Ὑγείας ἀντὶ νὰ ἀπολαμβάνουν τίς χαρὲς τῆς ὑπαίθρου καὶ τῆς κινήσεως, τὴν ὑγεία δηλ. στὰ γυμναστήρια.

Ὁ κλειστὸς χώρος τῆς ὑπαλληλικῆς δουλειᾶς στὴν τράπεζα, ἡ καθιστικὴ ζωὴ, τὸ ἀνθυγιεινὸ κάθισμα, ἡ νευρικότης μὲ τὴν ἀρθρική, ἀπασχόλησι, τὸ ταμεῖο καὶ τίς λογιστικὲς ἐξισώσεις, ἡ ἀγωνία γιὰ τὴν πρωτὴν παρουσία καὶ μερικὲς ἄλλες ἀδυναμίεις τῆς ὑπαλληλικῆς ζωῆς ἔχουν τὸ ἀντιφάρμακόν τους, καὶ μάλιστα σὰν προληπτικὸ ἐμβόλιο, τὴ γυμναστικὴ καὶ τὰ σπόρ.

Παχύσαρκοι, κυφωτικοί, ἄστονοι, νευροπαθεῖς, λιπόσαρκοι, κουρασμένοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἔχουν τὴν εὐτυχία νὰ χρησιμοποιοῦν τὸν καλύτερο καὶ πληρέστερο κλειστὸ γυμναστήριον τῶν Βαλκανίων καὶ ἀδιαφοροῦν! Ἀντὶ νὰ προλάβουν τοὺς ρευματισμοὺς καὶ τὰ ἀρθριτικά, τὰ ἔλκη τοῦ στομάχου, τὴν παχυσαρκία καὶ τὴν «προγαστρία», τὰ περιττὰ λίπη στὶς λεκάνες καὶ τὰ ἀνταισθητικὰ παρουσιαστικὰ ἐπιμένουν ὅλα αὐτὰ, νὰ τὰ προκαλοῦν μὲ τὴν ἀνθυγιεινὴν ζωὴ καὶ τὸν ἀντίθετο πρὸς τοὺς κανόνες τῆς ὑπαλληλικῆς ὑγιεινῆς βίῃς.

Φύσει κοινωνικοὶ οἱ τραπεζιτικοὶ ὑπαλλήλοι πολλὰ θὰ εἶχαν νὰ ἀποφελήθουν ἀπ' αὐτὰ κοινωνικὰ διδάγματα τοῦ Ἀθλητισμοῦ. Ἡ συναδέλφωσις, ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ αὐτοπεποίθησις, ἡ αὐτενέργεια, ἡ περὶ ἀρχία στὸς κανόνες, ὁ σεβασμὸς στὶς παραδόσεις θὰ ἐκαλλιεργούντο συστηματικότερα στὰ στάδια καὶ στοὺς ἀγῶνες, στὴν ἀθλητικὴ ζωὴ καὶ στὸν ἐκδρομισμό.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως Φιλάθλων, ποὺ τὸ ἀποτελοῦν φίλαθλοι γνωστοὶ γιὰ τίς ὑπηρεσίες τους στὴν ἀθλητικὴ ἰδέα, ἔπειθ' οἱ κ. κ. Ἐμμανουήλ, Πικρὸς, Καρύδης, Βαμβακάς, Καραντζᾶς, Γεωργιόπουλος, Καλογερόπουλος, Τζανετόπουλος, Μανιάκης, Βλάχος, Καστριναῖος, Δημητρακόπουλος καὶ ἡ Δις Μαύρου, ἔχει πάντα καὶ κάτι νεώτερον νὰ παρουσιάσῃ γιὰ τὴν ψυχαγωγία τῶν μελῶν του.

Ἐμπνευσμένος καὶ ἀκούρατος πάντα ὁ καθηγητὴς κ. Ρίζος διοργανώνει μὲ τὴ συνεργασία τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως τὸ ναυτικὸν τμήμα γιὰ τὴν ἱστιοπλοΐα, τὴν κωπηλασία, τὸ ψάρεμα καὶ τὸ κολύμπι. Ἐπειὶ οἱ ὑπάλληλοι θὰ χαροῦν καὶ τὴ θάλασσα καὶ τὰ γευστικὰ προϊόντα τῆς.

Πρότυπο λοιπὸν ἐργαζομένου συλλόγου ἡ Ἐνωσις Φιλάθλων πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ μὲ νέον ἔμφυχον ὄλκον γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἀνταποκριθῇ καὶ στὴ μεγάλη ἀποστολὴ τῆς καὶ στὸν προορισμὸ τῆς ὡς φύλακος τῆς ὑγείας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νέοι καὶ γέροι ἂν δὲν θέλουν ἂν δὲν μποροῦν ν' ἀκολουθήσουν ἕνα σπόρ, ἂς γυμναστοῦν τοῦλάχιστον. Καὶ ἀπ' τὴ λίγη ἔστω γυμναστικὴ πολλὰ ῥάχουν νὰ ὠφεληθοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ παιδιὰ τους.

Κάποτε στὴ Γερμανία καὶ στὴν Οὐγγαρία παρηκολούθησα ἐπιδείξεις τῶν 70 ἁρῶν, ὅπως τίς ἐλεγαν. Θαύμασα τὸ κουράγιόν τῶν λεβεντόγερον αὐτῶν, ποὺ ἐξακολοῦθουσιν νὰ γυμνάζωνται στὴν ἡλικία αὐτῇ. Ρώτησα τὸν ἐπὶ κεφαλῆς Οὐγγρὸ ἄρχηγόν τους, 62 ἐτῶν, τί δουλεῖα ἔκανε καὶ μ' ἐκπληξί ἄκουσα πῶς ἦταν... Διευθυντῆς Τραπεζῆς.

Σ' ὅλη αὐτὴ ὁμῶς τὴν ὥραία προσπάθεια ἡ Ἐνωσις Φιλάθλων πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ἡθικὰ ὅχι μονάχα ἀπὸ τοὺς τραπεζιτικοὺς ὑπαλλήλους, ἀλλὰ καὶ ἀπ' τὴν ἀνώτατην ἀθλητικὴν ἀρχήν, τὸ ΣΕΓΑΣ. Ἀξίζει νὰ τὴν κάνῃ ἐπίσημο μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀθλητικῆς Οἰκογενείας καὶ γιὰ ἐπιβράβεισι τῆς δρᾶσῆς τῆς καὶ γιὰ παραδειγματισμὸν πρὸς ὅλα τὰ Οἰκονομικὰ Ἰδρύματα.

ΤΑΚΗΣ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΟΥΤΑΙ Η ΛΕΣΧΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Τ. Ε.

Ἐπικειμένης τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς λειτουργίας τοῦ ἐντευκτηρίου τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Τραπεζῆς Ἑλλάδος, τὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου ἀπεφάσισε νὰ ἐφοδιάσῃ τὰ μέλη του δι' εἰδικῶν ταυτοτήτων.

Πρὸς τοῦτο ἐξήτησε νὰ υποβληθῶν μέχρι τῆς 15ης Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. ὀνομαστικὰ καταστάσεις ὄλων τῶν ὑπαλλήλων μετὰ μιᾶς φωτογραφίας ἐκάστου.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

Ν. Ἀντωνιάδης

Ποτὲ δὲν τὸν θυμόμαστε θυμωμένο· ποτὲ δὲν θυμῶσε τὴ φωνήν μὲ τὸν μεγαλύτερον ὄγκον ἐργασίας, ἐξακολουθοῦσε νὰ δέχεται τὴ δουλειὰ ποὺ τοῦ ἔδιδαν, χωρὶς γκρίνια, πάντοτε μὲ τὸ χαμόγελο.

Ὁ συναδέλφος μὲ τὸ χαμόγελο· αὐτὸς ἦταν ὁ Νιόνιος Ἀντωνιάδης. Γιὰ τὰ παιδιὰ του ὑπῆρξε ὁ στοργικὸς πατέρας ποῦ, ἀπὸ τότε ποῦ χήρεψε, ἔζησε γιὰ τὰ παιδιὰ του. Καὶ μόλις τὰ ἔφτασε στὸ σημεῖο ποῦ μπορούσαν πιά νὰ πετάξουν μὲ τὰ φτερά τους, εἶπε τὸ «νῦν ἀπολύεις». Γιὰ τοὺς φίλους του καὶ τοὺς συναδέλφους θὰ ἀπομείνῃ παντοτεὶνὸ παράδειγμα συναδελφικῆς συμπεριφορᾶς καὶ καλωσύνης.

Θὰ θυμόμαστε πάντοτε τὸ Νιόνιο Ἀντωνιάδη, τὸν πιστὸ φίλον, τὸν ἀφοσιωμένον ὑπάλληλον, τὸν καλὸν συναδέλφον, τὸν ἀνθρώπον μὲ τὸ χαμόγελο.

Ο ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀνακοινώσεις ὑπ' ἀριθ. 15

1) Καταβολὴ Δεκαπενθημέρου

Τὸ καταβληθὲν πρὸ καιροῦ δεκαπενθημέρου εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς τὸ ὁποῖον ὡς γνωστόν ὑπῆλθε εἰς τὸ δεκαετὲς δάνειον κατόπιν ἐνεργειῶν τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου, ἐχορηγήθη καὶ εἰς τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὸν Ν. 751 ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς προσωρινούς συναδέλφους.

2) Διακανονισμὸς χρόνου προσαυξήσεων λόγῳ ἀπουσίας

Ἐνεκρίθη ὅπως διὰ τὴν χορήγησιν προσαυξήσεων, δι' ἣν ὡς γνωστόν ἀπαιτεῖται πραγματικὴ ὑπηρεσία ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ μὴ ἐκπίπτειται ἐκ τοῦ χρόνου τοῦτου ἀπουσία λόγῳ ἀσθενείας μέχρι τριῶν μηνῶν, ὡς ἀκριβῶς λαμβάνει σήμερον χώραν καὶ διὰ τὰς προαγωγὰς.

Τὸ δίκαιον τοῦτου αἰτήμα ἦτο ἐν ἐκκρεμότητι ἀπὸ μακροῦ.

3) Πρόσθετος εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας 4 ο)ο

Κατόπιν εἰσηγήσεως τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου παρὰ τῇ Διοικήσει ὅτι ἐπιτακτικὴ παρίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς προσθέτου εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου

οὐ Αὐτασφαλείας ποσοστοῦ 4 ο)ο ἐπὶ μίαν πενταετίαν, ἵνα οὗτω δυνηθῶσιν οἱ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1941 ἐξελθόντες ὡς καὶ οἱ μέλλοντες νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπεζῆς καὶ λάβωσιν τὴν προπολεμικὴν τῶν αὐτασφαλείων, ὁ κ. Διοικητὴς μᾶς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος λάβει ἀπόφασιν διὰ τοῦ Γενικοῦ της Συμβουλίου διὰ τὴν χορήγησιν εἰς τὸ Ταμεῖον Αὐτασφαλείας τῆς προσθέτου εἰσφορᾶς 4 ο)ο θέλει καὶ οὗτος ἀμέσως συμμορφωθῇ πρὸς τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

4) Ἀποζημίωσις ὄρων ὑπερργασίας

Ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζωικοτάτου τοῦτου διὰ τοὺς κ. κ. συναδέλφους ζητήματος μετὰ τῆς δευτέρας προσοχῆς καὶ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος. Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις ἐκ τῶν σχετικῶν ἐπαφῶν μετὰ τῶν ἀρμοδίων παρέχουν τὴν ἐλπίδα εὐνοϊκῆς ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματός μας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1949
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΜΟΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

θρῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ἐμφύλιος πόλεμος ἐνδημῇ μόνιμος ἐπίσης σὲ πολλὰ σπύτια, μεταξὺ συζύγων ποὺ συνέδεσαν κάποτε τὴ ζωὴ τους κατόπιν σφοδρᾶς αἰσθηματικῆς παρεξηγήσεως.

Ὁ πόλεμος αὐτὸς ἔχει δύο μορφές. Ἄλλοτε εἶνε ἕνας διαρκὴς ἄγρων τῆς κυρίας γιὰ ν' ἀποσπάσῃ ὅσα μπορεῖ περισσότερα ἀπὸ τὸν κύριον καὶ νὰ τὰ καταθέσῃ στὴν ὁδὸν Ἐρμού καὶ τοῦ συζύγου νὰ διασώσῃ τὸ πορτοφόλι του, μὲ ὅσο τὸ δυνατόν ὀλιγωτέρας ἀπωλείας.

Καὶ ἄλλοτε, ὅταν ὑπάρχουν σοβαροῦτεροι λόγοι ψυχρότητος καὶ διαφορᾶς ἀντιλήψεων καὶ σχετικῶν νεύρα, οἱ ἀντίπαλοι χρησιμοποιοῦν καὶ τὰ οἰκιακὰ ὅπλα, ῥίχνει δὲ στὸν ἀγῶνα τὸ βάρος τῆς καὶ ἡ πεθερά. Ἡ μήπως θὰ ξεχάσουμε τὸν πόλεμον νεύρων, μεταξὺ εἰσπρακτόρων τράμ καὶ λεωφορείων ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ ἐπιβατῶν ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἔτσι ὅπως ἀλληλοβλέπονται οἱ δύο αὐτὲς παρατάξεις, ὅπως μιλοῦν καὶ ὅπως βρίζονται συχνά, σοῦ δίνουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τίς χωρίζει θανάσιμος μίσος, ἡ δὲ ἔχουν νὰ μοιράσων τὴν εἰσπραξί. Θὰ προσθέσουμε καὶ τὸν συνεχῆ πόλεμον μετὰ τῆς Ἐφορίας καὶ τῶν φορολογουμένων, τῆς πρώτης μαχομένης λυσσώδους νὰ πάρῃ τὸ πονακίσιον τῶν δευτέρων καὶ τῶν τελευταίων ἀννομένων ἡρωϊκῶς. Μῖσος χωρίζει καὶ τοὺς ὁδηγοὺς τῶν αὐτοκινήτων μὲ τοὺς πεζοὺς. Γιὰ τὸν σωφῆρ, ὁ πεζὸς εἶνε ἐχθρὸς καὶ γιὰ τὸν πεζὸ ἀντίπαλος εἶνε ὁ πρώτος. Καὶ πόσοι ἄλλοι πόλεμοι! Ἡ ἀγορανομία ἐναντίον τῶν ἐπαγγελματιῶν, οἱ πόλισμαν ἐναντίον τῶν ὑπαίθρων μικροπωλητῶν ποὺ σώζονται διὰ τῆς ἐγκαίρου φηγῆς, ὁ νεοριζὸς προϋστάμενος ἐναντίον τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὁ τιμάρημος, ὁ μέγας αὐτὸς καὶ ἀκατάβλητος ἐχθρὸς, ἐναντίον ὄλων τῶν βιοπαλαίστων. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ ἐμπνήσουμε, ὡς τὴν ὥρα ποὺ θὰ πέ-

σουμε στὸν κρεβάτι μας ἀναζητοῦντες τὴν ἀνάπαινον δικαίον, εἴμαστε πολεμιστὰς ποὺ διεξάγουμε ἕναν ἀκήρυκτον πόλεμον ἐναντίον πάντων, ὅπως καὶ πάντες ἐναντίον μας! Αὐτὴ εἶνε, κύριοι, ἡ εἰρήνη ποὺ ὑμνεῖτε καὶ δοξάζετε.

— Προτιμᾶτε μήπως τὸν πόλεμον τὸν ἄλλον;

— Ὅχι βέβαια. Ἀρκετὰ κράτησε αὐτὸς, ὥστε εἶνε καιρὸς ν' ἀσχοληθοῦμε μὲ τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ σὰς τὰ λέω ὅλ' αὐτὰ, γιὰ καὶ σὰς βγάλω ἀπὸ τὴν αὐταπάτην. Ὁμιλῶ ὡς φιλόσοφος, μὲ καταλαβαίνετε;

Καὶ βέβαια τὸν καταλαβαίνουμε. Καὶ εἴμαστε ὅλοι ἐπὶ σκοπόν, πότε ἐπιτεθέμενοι καὶ πότε ἀμυνόμενοι. Ὅλοι, ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, κάτι ἔχουμε ν' ἀποσπάσουμε ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ κάτι δικό μας νὰ περιφρουρήσουμε. Αὐτὴ εἶνε ἡ ζωή...

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ ΒΑΛΕΡ

Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος πρόκειται νὰ συσταθῇ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν βαλέρ τῶν προαχθέντων κατὰ τὸν Ἰανουάριον 1946 ὑπαλλήλων καίτοι οὗτοι εἶχον σειρὰν προαγωγῆς τὸν Ἰανουάριον καὶ Ἰούλιον 1945. Αἱ ἐν λόγω ἐπανορθώσεις θὰ τακτοποιηθοῦν διὰ τῆς προσμετρήσεως τοῦ ἀπωλεσθέντος χρόνου. Ἡ σημειωθείσα δὲ καθυστέρησις εἰς τὰς προαγωγὰς ὀφείλεται ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν ἀπασχόλησιν τῆς ὑπηρεσίας Προσωπικοῦ μὲ τὰς γενικὰς προαγωγὰς, αἱ ὅποιαι καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἤδη καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν ἀσθένειαν τοῦ ἐκ τῶν ἀρμοδίων τοῦ προσωπικοῦ κ. Α. Γκιμάλδη.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ

Η ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

ΜΕΡΙΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

Ἐκ μέρους τοῦ συναδέλφου κ. Χρ. Κοντιᾶδῃ ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν ἀναφερομένην εἰς τὴν ματαίωσιν τῆς ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς συζήτησιν καὶ ψήφισιν τοῦ νέου Καταστατικοῦ καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην ἀθρόας προσελεύσεως τῶν συναδέλφων πρὸς ἐπιτεῦξιν ἀπαρτίας.

Κύριε Διευθυντά,

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκτάκτον Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, ἐπρόκειτο, ὡς γνωστόν, νὰ συζητηθῶσι τὰ νέα ἄρθρα τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ν' ἀποφασισθῇ ἡ συμμετοχὴ τῶν συναδέλφων τῶν Ὑμῶν εἰς τὴν Διοικητικὴν Συμβούλιον, καθὼς καὶ ἡ παράστασις τῶν συνταξιούχων συναδέλφων κατὰ τὰς Συνελεύσεις.

Ἀμφότεραι αἱ ἀνωτέρω οὐσιώδεις τροποποιήσεις ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα πιστεύω ὅτι εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένα, λογικά καὶ συγχρονισμένα. Συνεπῶς δὲν βλέπω τὸν λόγον τῆς ἀπουσίας τοῦ μεγαλύτερου μέρους τῶν συναδέλφων ἐκ τῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν ματαίωσιν ταύτης.

Ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τοῦ Κ)κού καὶ τῶν περιφερειακῶν Ὑ)των ὀφείλου νὰ εἶναι παρόντα κατὰ τὴν Συνέλευσιν ταύτην, διὰ νὰ ἐκφράσωσιν ἐλευθέρως τὴν γνώμην των, νὰ δεχθοῦν ἢ ν' ἀπορρίψουν ὀρισμένα ἄρθρα ἐκ τοῦ σχεδίου τοῦ νέου Καταστατικοῦ καὶ νὰ προτείνωσιν, ἐὰν ἤθελον, ἐντελῶς νέα ἴδικα τῶν. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον εὐρίσκω ἀδικαιολόγητον εἶναι ἡ μὴ προσέλευσις.

Δὲν ἔχομεν κανένα δικαίωμα νὰ ἐπιδειξώμεν ἀδιαφορίαν πρὸς τὴν δικαίαν ἐπιθυμίαν ἀλλὰ καὶ ἀπαίτησιν, δύναμαι νὰ εἶπω, τῶν συναδέλφων τῶν Ὑποκ)των, διὰ τὴν πλήρη συμμετοχὴν των εἰς τὰς Συνελεύσεις καὶ τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου, διότι τοῦτο θὰ ἐδημοσιεύει ἀποκαρδίσαι καὶ θὰ ἀπετέλει πρόκλησιν πρὸς αὐτοὺς.

Ὅτι εἶναι αἱ ἐκκλησίαι δι' ὅλας τὰς θρησκείας, εἶναι αἱ Συνελεύσεις διὰ τοὺς ἐργαζομένους. Μὴ προσέλευσις εἰς τὰς ἐκκλησίας εἶναι ἔλλειψις θρησκευτικῆς πίστεως. Μὴ προσέλευσις εἰς τὰς Συνελεύσεις εἶναι ἔλλειψις συνδικαλιστικῆς τοιαύτης. Δὲν ἐπιτρέπεται λοιπὸν εἰς μίαν ὁρίμων συνδικαλιστικὴν τάξιν, ὅπως ἡμεῖς θεωροῦμεθα, μὴ προσέλευσις εἰς τὰς Συνελεύσεις.

Ἀποκλείεται βεβαίως νὰ φαντασθῶ, ὅτι ἡ μὴ προσέλευσις ἐσήμαινε σιωπηρὰν ἀρνήσιν τῆς τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ, διότι τοῦτο θὰ προκαλοῦσε τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τῶν συναδέλφων μας τῶν Ὑπ)των, ἐπειδὴ θὰ ἠθέλημεν νὰ τοὺς ἀρνηθῶμεν τὸ ἐπὶ τὸν ἀναφαίρετον δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι.

Δὲν δύναμαι, ἐπαναλαμβάνω, νὰ πιστεύω, ὅτι ἦτο ἡ ἔννοια τῆς μὴ προσελεύσεως, διότι τότε καὶ οἱ συνάδελφοι τῶν Ὑπ)των, θὰ ἦσαν ἐν ἀπολύτῳ τάξει, ἐὰν ἔκλειον τὰ Ὑπ)τα κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Συνελεύσεως καὶ προσήρχοντο ἐνταῦθα διὰ νὰ διεκδικήσουν αὐτοπροσώπως, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἐγαίσιτικῶς δὲν θὰ ἠθέλαμεν νὰ τοὺς ἀναγνωρίσωμεν.

Καὶ τότε μὲν ἀσφαλὲς θὰ ἐπετύγχανον τὴν νίκην τῶν δικαίων των, ἀλλὰ θὰ παρέμενεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ἡ πικρία, καὶ ἴσως ἡ ἐχθρότης των πρὸς ἡμᾶς. Τὰς συνεπείας τοῦ διχασμοῦ τοῦτου, μόνον οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν καὶ τοῦ Ἰδρύματος θὰ ἐπέθουμον.

Ἀσφαλὲς ὅμως ἡ ἔλλειψις ἀπαρτίας δὲν εἶχεν ὡς κίνητρον τὴν ἀπίθανον ταύτην ὑπόθεσιν, ἀλλ' ὠφέλειτο, κατὰ τὴν γνώμην μου, εἰς ἀδιαφορίαν παρατηρουμένην συνήθως κατὰ τὰς Συνελεύσεις, μὴ ἐπιτρεπομένην ὅμως εἰς τὴν παρούσαν.

Περαίνων ὁδὲν, φρονῶ ὅτι ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ συνάδελφοι τῆς περιφέρειας τοῦ Κεντρικοῦ Καταστατικοῦ ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν τὸ παρὸν εἰς τὴν προσεχῇ Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον μας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΝΤΙΑΔΗΣ
Τμηματάρχης Κ)κου Κατ)τος